



ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೇ ನಿಯಂತ್ರಣ.

ಬಹುಶ ತಿಳಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯ ಸೊಗಸಿದೆ. ಅವೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಸೆದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಉದಾ: ಕಂಡಕುಟ್ಟಿ. ಇದು ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಬೈಗುಳ ಶಬ್ದ. ಇನ್ನೊಂದು ಉಬರುಮುಂಡ. ಉಬರು ಅಂದರೆ ದ.ಕ. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಉಪ್ಪಿನಗಡಿ ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಳ. ಹಲವು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೆಳೆದವರನ್ನು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸೋಲಿಸಿದ (ಮುಂಡ ಮಾಡಿದ) ತಳಿಯಂತೆ!

ತೊನ್ನೂರು, ಇದು ಮಲೆಯಾಳದಲ್ಲಿ ತೊಂಬತ್ತು. ಅಂದರೆ ತೊಂಬತ್ತು ದಿನದಲ್ಲಿ ಕಟಾವಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ತಳಿ. ಅಜಿಪ್ಪಸಲೆ ಇದು ಅರುವತ್ತರಿಂದ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಟಾವ್. ಸಮುಂಗ ತಳಿ ಅವಲಕ್ಕಿ ಮಾಡಲು ಬಳಕೆ. ಕರಿಯಜೇಬಿ ತಳಿಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತ ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಹದಿನಾರು ಅಥವಾ ಆಚೀಚೆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ. ಇದನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಯಶಸ್ಸು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಸೋಲು. ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನಗಳು ಅವರ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡಿ.

‘ರತ್ನಚೂಡಿ ತಳಿಯು ಬೇಸಿಗೆಗೂ ಹೊಂದುತ್ತೆ. ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಚಲಿತವಿಲ್ಲ. ಬೀಜಸಂಗ್ರಾಹಕರ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ತಳಿ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿ ವರುಷ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ದೊಡ್ಡಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ತಳಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಕಷ್ಟ. ಒಂದೆರಡು ವರುಷ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಕೈಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಕಳೆದುಹೋದವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣುವ, ಗಂಗಡಲೆ, ಕುಳಚಿಜಿಟ್ಟಿ ಎನ್ನುವ ತಳಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ದೇವರಾಯರ ಚಿರಂಜೀವಿ ಬಿ.ಕೆ. ಪರಮೇಶ್ವರ ರಾವ್. ತಂದೆಯ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೃಷಿ, ತಳಿ ಹುಡುಕಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಅಮಿಶ್ರಾಂತ.

ತಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಔಷಧೀಯ ಗುಣವುಳ್ಳವು ಅನೇಕ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ: ಅತಿಕರಯ - ಇದು ಎತ್ತು/ಕೋಣಗಳ ಗಂಟಲು ಬಾವಿಗೆ ಮುಖ್ಯ. ಒಂದು ಮುಷ್ಟಿ ಭತ್ತ ಮತ್ತು ಉಪ್ಪನ್ನು ಅವುಗಳ ನಾಲಗೆಗೆ ತಿಕ್ಕಿದರೆ ರೋಗ ಶಮನ. ಮನುಷ್ಯರ ವಾಂತಿಬೇಧಿಗೆ - ಭತ್ತವನ್ನು ಅರೆದು, ಗಾಳಿಸಿದಾಗ ಸಿಗುವ ಹೂರಣವನ್ನು ಬಿಸಿಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಲ್ಲಹಾಕಿ ಸೇವಿಸಿದರಾಯಿತು! ಹೀಗೆ ಹತ್ತಾರು ಮನೆಮದ್ದುಗಳು.



ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ

ಕಯಮೆ ನಿತ್ತ ಬಳಕೆಗೆ ಉಪಯೋಗ. ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಳಿಯ ಆರೋಗ್ಯ, ಇಳುವರಿ, ಬೆಳವಣಿಗೆ, ರೋಗ, ಪರಿಹಾರ, ಕಾರಣಗಳು ನಾಲಗೆ ತುದಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ದಾಖಲಾದರೆ ಭತ್ತದ ಕುರಿತಾದ ವಿಶ್ವಕೋಶವಾದೀತೇನೋ.

ಕೃಷಿಕ ತಿರುಗಾಡಕೂಡದು!

‘ನಾಲ್ಕುವರೆ ದಶಕಗಳಿಂದ ತಿಳಿಗಳು ಮರುಕೃಷಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಗೆ ತೊಡಗಿದಂದಿನಿಂದ ರೋಗವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ರೋಗವನ್ನು ನಿರೋಧಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಭೂಮಿ ಬಂಜೆಯಲ್ಲ. ನಾವು ಬಂಜೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಬಂಜೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿದ ಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹೆಚ್ಚು ಬೇಕು. ಸಾವಯವ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ದಿವಸ ನೀರು ನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ. ರಾಸಾಯನಿಕ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೂರೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಗದ್ದೆ ಬಿರಿಯುತ್ತದೆ. ಸಾವಯವ ಗದ್ದೆಗೆ ಆ ಅಪಾಯ ಇಲ್ಲ’ - ಇದು ದೇವರಾಯರ ಅನುಭವ.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಕೃಷಿ. ಆರೋಗ್ಯಭಾಗವಾಗಲು, ಪ್ರಕೃತಿ ಹಸಿರಾಗಿರಲು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಒಂದೇ ಹಾದಿ

ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಾವಯವಕ್ಕೆ ಬದಲಾದುದರಿಂದ ಇಳುವರಿ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಐಆರ್‌8, ಜಯಾ ತಿಳಿಗಳು ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಬೆಳೆ ನೀಡಿದುವು. ಅದೇ ಬೀಜವನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಬಿತ್ತಿದೆ. ಒಂದೆರಡು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಂತು

ಅಡಿಕೆ ಕೃಷಿಯು ಭತ್ತದ ಕೃಷಿಗೆ ಪೂರಕ. ಪಶುಸಾಕಣೆ ಕೃಷಿಕೊಂಡಿ. ಅದು ಉದ್ಯಮವಲ್ಲ. ಪಾರಂಪರಿಕ ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ನಾಟಿ ಆಕಳುಗಳು. ಸ್ಥಳೀಯ ಪಶು ತಿಳಿಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಕಳಕಳಿ. ಕೃಷಿಗೆ ಹಟ್ಟಿಗೊಬ್ಬರ ಬಳಕೆ. ‘ಕೃಷಿಕ ತೋಟದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಆತನಿಗೆ ತಿರುಗಾಟ ಹೇಳಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ತಿರುಗಾಡುವ ಸ್ವಭಾವವಿದ್ದವನಿಗೆ ಕೃಷಿ ಬೇಡ’ ಎನ್ನಲು ಅವರಿಗೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಿಲ್ಲ.

ದೇವರಾಯರ ಮಡದಿ ಶಾರದಾ. ತಿಳಿಗಳ ಗುಣ-ದೋಷಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲರು. ಅಕ್ಕಿಯಿಂದ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಶುಚಿ-ರುಚಿಯ ಖಾದ್ಯಗಳಿಗೆ ಇವರ ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಸಂಶೋಧನಾಲಯ. ರುಚಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೂ ಹೇಳುವ ಜಾಣ್ಮೆ ಇವರದು. ದೇವರಾಯರ ಮಗಳು ಬಿ. ಹರೀಶ. ಮನೆಮಂದಿಯ ಭತ್ತದ ಬತ್ತದ ಪ್ರೀತಿ, ಕೃಷಿಯ ಒಲವುಗಳು ಈ ಕುಟುಂಬದ ದೊಡ್ಡ ಸಂಪನ್ಮೂಲ. ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳು ಸುತ್ತ ರಿಂಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆ ತಂದ ಸುಖ ಇದೆಯಲ್ಲ - ಅದು ಅಪ್ಪಟ ಕೃಷಿ ಋಷಿ. ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಋಷಿ ಸದೃಶವಾಗಿ ಬದುಕಿದ ದೇವರಾಯರದು ಕೃಷಿ ಋಷಿಯ ಋಷಿ ಬದುಕು.

ಭತ್ತದ ತಳಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಇವರ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯಮಟ್ಟದ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಂಮಾನ. ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಗೌರವ. ಈಗ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯ ಬಾಗಿಲಿನ.

ದೇವರಾವ್ ಅವರ ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಬಿ.ಕೆ. ದೇವರಾವ್, ಅಮ್ಮೆ ಮನೆ, ಅಂಚೆ: ಕಿಲ್ಲೂರು, ಮಿತ್ತಬಾಗಿಲು ಗ್ರಾಮ, ಬೆಳ್ತಂಗಡಿ ತಾಲೂಕು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ.

ಬೀಜ ತಿಜೋರಿ

1975ಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಮಿತ್ತಬಾಗಿಲು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ತಳಿ ವೈವಿಧ್ಯಗಳಿದ್ದುವು. ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಕರು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಂಭತ್ತರ ದಶಕದ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಟಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದುವು. ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳಿಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯೆ ಅಂಚೆಗೆ ಬಂದುವು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ‘ಮಿತ್ತಬಾಗಿಲು ಪರಿಸರ ಜಾಗೃತಿ ಸಮಿತಿ’ಯು ಹಳೆಯ ತಿಳಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ, ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವುದು ಗಮನೀಯ. ದೇವರಾಯರ ಎಲ್ಲಾ ಭತ್ತದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಮಗ ಪರಮೇಶ್ವರ ರಾವ್, ಸೊಸೆ ವಸಂತಲಕ್ಷ್ಮೀ ಇವರು ‘ನಮನ ಬೀಜಬ್ಯಾಂಕ್’ ಮೂಲಕ ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ತರಕಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ತಿಳಿಗಳಿವೆ. ಅಲಸಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಐದು ತಿಳಿಗಳು, ಬೆಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು, ಸಿಹಿಗುಂಬಳ ಎರಡು, ಸೌತೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು, ಮುಳ್ಳುಸೌತೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ವೆರೈಟಿಗಳು. ಇವುಗಳ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವುದು ಸವಾಲು. ಹಾಗಾಗಿ ತರಕಾರಿಗಳ ಬೀಜ ತಿಜೋರಿಯ ಕನಸು ನನಸಿನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿದೆ.